

[Aase Olesen]

uigennemtænkte og kortsigtede besparelser over for børnefamilierne, men – det vil jeg gerne sige specielt til socialministeren – vi er parate til at drøfte besparelser på dette område, og vi er først og fremmest parate til og meget interesserede i at drøfte en gennemgribende omlægning af overførselsindkomsterne, så de bedre opfylder deres oprindelige hensigt familiepolitisk og fordelingspolitisk. Allerede den gældende lovgivning om børnetilskud og ungdomsydelse er et mismask, der kun kan forklares historisk. Nogle synes, de egentlig kun får småtterier ud af det. For andre familier er det meget væsentligt, hvad de får.

Det korte af det lange er, at reglerne er uigennemtsigtige og tilfældige. Vi opfordrer derfor regeringen til at indlede forhandlinger med alle interesserede partier om en langt mere fremadrettet omlægning af overførselsindkomsterne ud fra overordnede familiepolitiske hensyn og opgive denne hovsa-løsning.

Ganske kort vil jeg til sidst komme med de væsentligste indvendinger mod lovforslag nr. L 3.

For det første falder denne stramning af børnetilskuddene sammen med stramningen af socialindkomsten. 2. fase træder nemlig i kraft 1. januar 1983. For det andet: et halvt år før denne stramning træder i kraft, har nogle af regeringspartierne indført en lempelse på henved 50 mill. kr. til visse familier uden nogen form for socialt sigte. For det tredje: aftrapningsprocenten for børnetilskud øges fra 6 til 10. Det forstærker risikoen for samspilsproblemer. Og for det fjerde: ungdomsydelsens bortfald vil formentlig stille 16-17-årige, der har to forældre, helt uforholdsmæssigt ringe.

Jeg tror, at der er meget bred politisk forståelse herinde for, at det i dag er vigtigere end nogen sinde at tage fat på en egentlig familiepolitik, hvori indgår både fordelingspolitik, socialpolitik, børnepolitik og ligestillingspolitik.

Tinning (VS):

Fru Agnete Laustsen fra det konservative folkeparti sagde, at selv for de socialistiske partier måtte det vel efterhånden være blevet klart, at vi har et socialt overforbrug uden økonomisk dækning. Ja men det har da væ-

ret klart utrolig længe. Det, det handler om, er bare, hvor det såkaldte sociale overforbrug uden økonomisk dækning foregår. Jeg tror ikke, fru Agnete Laustsen tænker på rentefradraget for ejerboliger, på de skattefrie institutioner, på kapitalgevinsterne på jord og fast ejendom eller på de mange erhvervstilskud.

Men dette handler jo ikke om, hvorvidt man nu har indset, at der er et overforbrug uden økonomisk dækning, eller man ikke har indset det. Det her handler om, hvorvidt man vil hugge fra børnefamilierne eller man vil gøre det et andet sted. Så er det klart, at dér bliver vi uenige, men det er det, det går på.

Fru Agnete Laustsen havde en anden bemærkning. Der var en eller anden – jeg kan ikke huske hvem – som skulle have sagt, at alt taget i betragtning og frem og tilbage er det sikkert bedre at skære på de unge end på de ældre, fordi de unge bedre kan tåle det. Jeg kan stadig huske den med efterlønnen. Dér snakkede man meget om, at nu var det vigtigt, at de ældre tog hensyn til de unge, fordi det var vigtigt at de unge kunne komme ind på arbejdsmarkedet. Og så går man til angreb på efterlønnen!

I denne omgang er det omvendt, så siger man: ja men nu er det altså sådan, at de unge må holde lidt for, for det er nok bedre at skære på jer end at skære på de ældre. Så er der den enkelte tilføjelse, at man såmænd skærer på de ældre i samme omgang alligevel. Man forringer boligydelsen, man skærer ned på hele ældreområdet, man skærer ned på bibliotekerne, og man laver en pensionsregulering, som ikke giver garanti for, at der er dækning for de prisstigninger, der kommer. Men altså den dér med, at nu skærer vi på de unge, fordi det nok er bedre end at skære på de ældre, er noget sludder, og det passer ikke engang, for det er oven i købet sådan, at man også skærer på de ældre.

Ordføreren for socialistisk folkeparti undrede sig over kristeligt folkepartis børne- og familiepolitik. Jeg synes nu, den i lang tid har været forholdsvis klar. Den kan vel sammenfattes i, at børnene for enhver pris skal fødes, og så må de i øvrigt prøve at klare sig selv.

Derudover handler det her lovforslag om, at hele det børnepolitiske område skal holde for. Dette drejer sig om daginstitutionerne, hvor taksterne stiger voldsomt og standarderne skal sænkes. Dette drejer sig om færre